

Väitös

To 15.7.2010 klo 12, Mattilanniemi, Agora, Auditorio 2

Sosiaaliset mobiilisovellukset tukevat tulevaisuuden yhteiskuntaa

M.Sc. Giuseppe Luganon kognitiotieteen väitöskirjan “Digital community design: exploring the role of mobile social software in the process of digital convergence” tarkastustilaisuus. Vastaväittäjänä toimii professori **Matthias Rauterberg** (Technische Universiteit Eindhoven, Alankomaat) ja kustoksena professori **Pertti Saariluoma** (Jyväskylän yliopisto).

Lugano selvittää väitöstutkimuksessaan sosiaalisten mobiilisovellusten (Mobile Social Software, MoSoSo) sosiaalista merkitystä ja sen yhteiskuntaa muuntavaa vaikutusta digitaalisen konvergenssin kontekstissa. MoSoSo:lla Lugano tarkoittaa mobiilisovelluksia, jotka tukevat epävirallisia mobiilivälitteisiä vuorovaikutustilanteita. Älypuhelinien käytön kasvusta huolimatta sosiaalisten mobiilisovellusten käyttöaste on pysynyt alhaisena, koska ne eivät ole vielä tuttuja suurelle yleisölle, ja koska käyttäjät eivät ole vielä oivaltaneet sovellusten tuomaa lisäarvoa. Käytössä oleva teknologia ei myöskään ole kaikilta osin yhteneväistä, joten sovellusten yhteydessä saattaa esiintyä yhteensopivuusongelmia.

Digitaalisen konvergenssin menestykseen liittyy tiivistä yhteiskunnan toimintatapojen kehittyminen.

- Kun suunnitellaan tuotteita ja palveluita digitaalisen konvergenssin pohjalta, olennaisinta on, että käyttäjien erilaiset roolit kuluttajina, kansalaisina ja luovina innovaattoreina tiedostetaan, Lugano sanoo.

Tutkimuksen mukaan kestävä liiketoiminnan ICT-ratkaisut voivat tuottaa sivutuotteena voittoa sellaisissa strategioissa, joiden pääasiallisena tarkoituksena on yhteiskunnallinen kehitys. Kestävän kehityksen visioon tarvitaan yhtenäisiä käsityksiä digitaalisen konvergenssin mahdollisuuksista.

Digitaaliset yhteisöt edistävät tehokkaasti ruohonjuuritason sosiaalista muutosta. Ne tarjoavat etenkin kriisitilanteissa tehokkaan, edullisen ja nopean keinon toimia niin yksilö- kuin yhteisötasolla. Näin digitaaliset yhteisöt tarjoavat jäsenilleen turvallisuutta sekä mahdollisuuden saavuttaa sellaiset tavoitteet ja päämäärät, jotka olisi mahdoton toteuttaa yksin.

- Vähän aikaa sitten tuhannet matkustajat ympäri Eurooppaa järjestivät mobiilikäyttöisen Facebookin avulla yhteisiä autokyytejä. Tällä tavoin he pääsivät haluamaansa määränpäähän Islannin tulivuoren tuhkapilven aiheuttaneesta lentoliikennekaoksesta huolimatta, Lugano muistuttaa.

Sosiaaliset mobiilisovellukset mahdollistavat maailmanlaajuisten digitaalisten yhteisöjen syntymisen yhdistäen toimijoita, joilla on keskenään samankaltaisia tavoitteita. Sovellukset myös auttavat digitaalisia yhteisöjä suunnittelemaan, luomaan ja käyttämään yhteisöjen tuottamia palveluita, jotka voivat korvata tai täydentää yksityisiä ja julkisia palveluita. Näin sosiaaliset mobiilisovellukset tukevat sellaisen epävirallisen ja spontaanin kansalaisyhteiskunnan muodostumista, joka koostuu toisiinsa yhteydessä olevista digitaalisista yhteisöistä. Toimimalla "liimana" verkostoituneiden ihmisten sekä julkisen ja yksityisen sektorin välillä verkostopohjainen kansalaisyhteiskunta sujuvoittaa ihmisten elämää sekä parantaa talouselämän ja globaalien yhteisöjen toimintaa.

Digitaalisia yhteisöjä voidaan perustaa yhden tai useamman henkilön toimesta lähes reaaliajassa moniin erilaisiin tarkoituksiin, kuten viihdekäyttöön, sosiaaliseen kanssakäymiseen tai poliittisiin tarkoituksiin.

- Esimerkiksi vuonna 2001 miljoona filippiiniläistä järjestäytyi tekstiviestiketjujen avulla protestoimaan presidentti Estradaa vastaan. Presidentti erosi virastaan pian protestin jälkeen, Lugano kertoo.

Lisätietoja:

Giuseppe Lugano, puh. +358 (0)40 152 0863, giuseppe.lugano@nokia.com
Viestintäpäällikkö Anu Mustonen, puh. (014) 260 1054, tiedotus@jyu.fi, josta saa väittelijän kuvan sähköisessä muodossa.

Giuseppe Lugano valmistui ylioppilaaksi Liceo Scientificosta Camerinossa Italiassa vuonna 1996. Hän suoritti tietotekniikan maisterintutkinnon Bolognan yliopistossa Italiassa vuonna 2003. Suomessa hän on ollut Cosco/ Edutech - tutkimusryhmän jäsen Helsingin Tietotekniikan tutkimuslaitoksella (HIIT) vuosina 2003–2004 sekä TeliaSonera Finlandin Sonera Information Society Unit (SISU) -tutkimusryhmässä vuosina 2004–2008. Vuonna 2007 hän julkaisi ensimmäisen kirjansa "Comunicazione Mobile" [Mobiiliviestintä] italialaisen kustantajan Cierren kautta. Tällä hetkellä hän työskentelee kestävän kehityksen tutkimuksen parissa Nokia Research Centerissä Helsingissä.

Teos on julkaistu sarjassa Jyväskylä Studies in Biological and Environmental Science numerona 210, 81 s., Jyväskylä 2010, ISSN 1456-9701, ISBN 978-951-39-3921-2. Sitä saa Jyväskylän yliopiston kirjaston julkaisuyksiköstä, puh. (014) 260 3487, myynti@library.jyu.fi.

Abstract

This study covers the theme of digital community design from the perspective of mobile social software (MoSoSo) and within the broader context of digital convergence. Digital communities and MoSoSo are key products of digital convergence, a multifaceted phenomenon encompassing the technological, economic, cultural and social dimensions. Digital convergence contributes to the

evolution of community by the integration of the offline, online and mobile dimensions in a hybrid social space. In the hybrid social space, digital communities are structured, perceived and experienced as mobile social networks through MoSoSo. So far, the potential of MoSoSo and mobile social networking has not been realized because there is a lack of a common conceptual framework on which to ground design solutions. The shortcomings of MoSoSo are addressed in this thesis by applying conceptual analysis and design thinking to develop a conceptualization and a holistic model of MoSoSo design. Support policies to MoSoSo adoption are also discussed. The findings of the study show that MoSoSo can be defined as a class of mobile applications whose scope is to support informal mobile social networking. In this way, MoSoSo design can be enhanced by grounding MoSoSo on its three main building blocks, namely the user profile, mobile social network and social algorithms. The individual level of the user profile concerns the inference and representation of user psychological knowledge; the social level of mobile social networks deals with the sensing and processing of their evolving structure; finally, the interaction level of social algorithms uses the input of the other two levels to dynamically personalize MoSoSo for contextual interaction, while supporting the user's management of incoming and outgoing flows of social information and facilitating social interconnections on the basis of homophily and heterophily. This model conceives MoSoSo as a general purpose social platform, which allow users to attain individual and/ or collective purposive action goals through access to social resources embedded in mobile social networks. In this manner, MoSoSo plays an enabling role and has an emancipatory function for digital communities because it provides, through community-generated services (CGS), an increased capability to drive change. By emphasizing grassroots social action, MoSoSo enhances the resilience of individual lives, societies and businesses, which can withstand periods of transformation thanks to a stronger network-based civil society consisting of interconnected self-organizing digital communities. Ultimately, the key role of MoSoSo consists in exploiting digital convergence for the realization of sustainable futures. This goal does not rely only on its conceptualization and design model, but also on how a set of principles of digital community design will be followed and support policies agreed by all relevant stakeholders.

Keywords: digital community, mobile social software (MoSoSo), mobile social network, digital convergence, social computing, conceptual analysis, design thinking